13. IX. 1905 1

Ms 1113
NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA
LJUBLJANA
D 209, št. 1

Milostiva gospa!

Ne vem, če Vas to pismo najde-
mo, in to mi tudi ničesar take prvake
pomega. Jaz pem izgubil Vaš naslov;
nič ne vem, kje ste zdaj, mogoče v Pra-
gi, v Zagrebu, bogvekje. Tudi „Domače-
ga prijatelja" že nisem videl pelo- več mesec.
Zato Vas prosim, pla bi mi poslali
zadnje tri številke -- če Vam ne preveč

stem pitnosti. – –

Zdaj bi pa bilo menda treba končati to pismo, pa se mi ne ljubi. Tako pust večer je nocoj, tako plodapčasen, pla. je človeku žalostno pri srcu. To je pač tako, če pride človek pod plaše enkrat plomor, pa ne najde nič: nar pod nekega tega, kar je bil prej pri polnesel s pabo- v tujino. Nič: nar ne, niti ene take lepe besede, ki mu je zvenela v tujini včasih pro prejšnih, niti enega takega plo- godka ki je včasih miglil nanj...

No, človek se podtuji tudi plemačim ljudem...

Kdaj ste bili v Ly. pri podkovskih pre- menikah? – Kaz sem bil in sem se pilno- dodapčaril. V seremapiji ni bilo nobenih potrebnosti, malo- žinije in malo- plava so- vpili, napili po- pe, vrgli nejasiko- grobo na perto in so se odpeljali vsak v svoj Kraj. Spomenik je pa lep. To bi zijal Preiskan, da bi ga videl! Oči bi mu skopile iz dolaga, kakor poližre- na tankih dolgih podgovih bi bile... No, počasi že zdaj Kranjci Kaj napravi-

jv-. .. Zdaj je Kregarjev venec Ružičin „Slovenec" pa zdi „amazo" premalo pravmežljiva, Prešern preveršaben, reliefi preplitvi in prezaljubljeni, plavnost skažena, „Narodni" pa natrobe. Vse je tako, Kalan bolje spleta biti ne more...

Nevolja ne bodite hudi, da pem Vam prevreč pisal! Če bi bil to slučaj, pa imejte milost!

Ljubezno pozdravlja

Milan Pugelj,
Novo-mestko, 82

N. m. 13. IX. 1905